K NAŠIM POMĚRŮM.

Nad tou českou Amerikou
jednotvárně točí klikou
slunce jasu novinář . . .
Proto taky, lide český,
je tu stále jenom hezky — —
Nevidíš zde smutnou tvář .

Neprávem zde kdo co lepe,
neboť všechno velkolepé,
cokoli Čech podniká . . .
Život náš jen zdravá míza
a dalných Čech i bez nvisa
vždy a ve všem proniká.

Dobrým je náš život celý . . .
Kam pak na nás s učiteli,
jakoukoli reformou!
Chápiei jsme, nad nás není!
Proto též se v zaujetí
hrdě naše prsa dmou.

Kdyby si z nás byli vzali
příklad naši bratří v dáli,
dávno mohli jinde být!
Mohli žíti v harmonii —
Češi jí zde všichni žijí —
a mít pokoj a mít klid.

Umění a řeč a věda
boji zde, to upřít nedá
způsobem se žádným přec . . .
Každý ví, že pravdou jestě,
kultury že s láskou pěstí
v Americe našinec.

Buďme jenom neutrální.
Doznejme, že ideální
přímo je ten život náš
v každé fasi, v každém směru
a že podle teploměru
musí bod varu vystoup' až.

Krásné je tu . . . Na poněbí
věru není zapotřebí
stesku v žádném ohledu,
pokud tu se hnutí týká,
kterému se vědou říká
"dnše — další v dohledu."

Pospolitost, spojenectví
žádné liché vlastenectví
povaze nás dalo směr!
Proto taky nejdem' líně
ku předu a svoje síně
stavíme si na — úvěr.

V sinich těch pak místo frašek
dali jsme se do přednášek
a v nich vždycky na příště
místo různých levných bálů,
všelijakých karnevalů
chcem' mít' volné jeviště

Bude to sic pro nás turou,
ale zářit nadkulturou
stojí za tu námahu.
A tak v Češstvu víc a více
svítá tady v Americe
nových cílů na prahu.

Zní to v nás jak jedním sborem,
že se Čechů stát chcem' vzorem.
Scheiner sám to skoro řek'
s jinými i, kdož zde byli
a kdož "pravdou" promluvili
v řadě svojích přednášek.

Nad tou českou Amerikou
jednotvárně točí klikou
chvalozpěva novinář,
historik by později slevil
mnoho z toho a všem zjevil,
život náš že byl jen — lhář!

—A. J. H.

NA PRODEJ máte-li cokoliv, vyplatí se Vám dáti si oznámku do našeho časopisu.

Česko-americký přehled.

— V neděli byla v Chicagu slavnostním způsobem za obrovské účasti Čechů otevřena nová budova Českého dobročinného ústavu, budova — útulny. Slavnostními řečníky byli dr. Salaba-Vojan, a bývalý soudce McEwen. Slavnosti předcházel průvod a zakončena byla důstojným programem.

— Jednota Č. S. P. S. čítá dnes dle Bratrského Orgánu (do 30. dubna 1910) 17,684 mužských a 6,715 ženských členů, což činí 24,399 dohromady. Největšími řády jsou: Jungman, číslo 20, (544 členů), Otokar, č. 49 (512), New York, č. 64 (439), Jan Hus, č. 47 (429), Jeroným, č. 31 (384), J. A. Komenský, č. 10 (377), Hora Kutná, č. 53 (377), Svornost, č. 3 (376), Praha, č. 13 (361), R. H. Vickers, č. 63 (344), J. Poděbradský, č. 24 (341), Dobromil, č. 18 (324), Věrnost, č. 8 (316), Garfield, č. 90 (299), Ctiboj z Dolan, č. 172 (299), a Rovnost, č. 14 (296).

— Krajan Leopold Kramer, který byl, jak známo, celou řadu let koncertním mistrem orchestru Thomasova v Chicagu, stal se zase koncertním mistrem a sice u společnosti Chicago Grand Opera Co., jejímž ředitelem je Andreas Dippel od Metropolitní opery novoyorské.

— Novoyorský krajan Fr. Linhart byl v posledních dnech jmenován poštovním superintendentem-assistentem pošt novoyorských, což je pro něho nemalým vyznamenáním.

— Ve Washingtonu, D. C., založen byl v minulých dnech první český spolek, kterým je Česko-Slovanská Beseda. Zásluhu o založení této získal si v první řadě krajan Karel Středulinský.

— Chicagský český právník J. C. Píša byl minulý týden ustanoven výpomocným návladním státního návladního Waymana u soudu trestního, což je pro něho nemalým vyznamenáním a uznáním.

— Cedar-rapidští Sokolové odnesli si hlavní vítězství z metropolitních závodů v Novém Yorku. Novoyorští jsou rovněž vítězi. Sokol F. Jirásek ze Cedar Rapids uchvátil championát. Byl prvým ve všeobecném cvičení, prvním na bradlech, druhým na koni podélném, třetím na koni na šíř a třetím na hrazdě. Novák ze Cedar Rapids byl třetím na bradlech. Heisler z Nového Yorku byl druhým na hrazdě, prvním na koni podélném a druhým na bradlech. A. Klír z Nového Yorku byl prvním na koni na šíř.

— Nástupcem po zesnulém prvním předsedovi Česko-Americké Tiskové Kanceláře po Janu Rosickém z Omahy stal se známý kuchař a spisovatel 'Kuchařky' p. Emanuel Beránek, jenž většinu času tráví v Novém Yorku.

— V Omaze zamýšlí se někdy koncem léta uspořádati za spoluúčasti všech českých spolků omažských a south-omažských veliká národní slavnost ve prospěch druhého milionu korun Ústřední Matici Školské v Čechách.

— Letošního roku na podzim vyjde nákladem "Pokroku Západu" zajímavá kniha "Nebraska v minulosti," vědecká to práce celých dlouhých let z péra českého kněze, Štěpána Brože, člena státní historické společnosti.

— Na výboru velikých pěveckých slavností "Saengerfestu" shledáváme se i se jménem dra. F. A. Sedláčka.

— Předsedou Svazu Svobodomyslných, jehož sídlem je nyní New York, jest učitel J. V. Nigrin. Ještě letos zamýšlí se vydávati vlastní časopis hnutí Volné Myšlenky v Americe. Na sjezd do Brusselu bude vyslán delegát.

— Dělnický americký Sokol konal ve dnech 30. dubna a 1. a 2. května v Novém Yorku svůj sjezd.

Nehody, neštěstí, a černá kronika česko-americká.

— Šestnáctiletý krajan Viktor Kalina, z čísla 1729 Ballou ul., v Chicagu, se minulý týden zcela bez příčiny odhodlal, poživ značnou dávku jedu, ku sebevraždě.

— Krajan Karel Milota z Prahy, jenž měl býti minulý týden spolu se sedmi jinými choromyslnými chovanci deportován, na cestě z Long Islandu na Ellis Island v Brooklyně pojednou zmizel v davu a do dnešní doby nemohl býti vypátrán.

— Šílený, z dunningského blázince propuštěný krajan Josef Hříšný, jenž bydlíval na Washburne ave., a Wood ul., v Chicagu, učinil trápení svému konec ranou z revolveru a jeho téměř rozumu zbavená manželka musela býti dopravena do nemocnice.

— Novoyorský krajan Fr. Toman z čísla 335 vých. 74. ul., pokusil se v minulých dnech pro vleklou a nevyléčitelnou chorobu o sebevraždu pomocí svítiplynu. Byl však v čas při svém činu dopaden, dopraven do Presbyterian nemocnice a tak zachráněn.

— Krajan Karel Krejcha, jenž teprve minulý týden přijel do Nového Yorku, byl zatčen pro opilství, ale samotné policii se zdá, že je vlastně pomaten. Duševní jeho stav je proto podroben přísnému zkoumání.

Nyní jest čas ku připravení se na sklizeň.

ABYSTE byli jisti, že dostanete úplný zisk ze svých akrů v době sklizně, musíte nyní již učiniti všechny kroky, tak abyste mohli toho dosáhnouti. Každý odklad v době sklizně úrody vaší bude pro vás nákladným i za příznivých okolností a může vám po případě zničiti zisk celoroční práce.

Úprava půdy, zasetí dobrého semena v pravý čas — to vše je nad míru důležité. Leč to je pouze pomýšlení na konec, krok pouze, jenž vede k nejvýš důležité době, kdy úroda vaše bude vám odměnou.

Úrodu pak v plné odměně neskldíte bez příslušných strojů právě tak, jako neobdržíte odměnu, jestliže jste se o ni předem v čas nepostarali.

Abyste tedy získali plný svůj zisk, musíte být na tento připraveni s dobrými sklizecími stroji. Nyní pak je čas vybrati si je, tak abyste byli jisti, že jste připraveni. Ode dneška stále budete každodenně pilněji zaměstnáni. Proto již dnes prohlédněte si všechnu svou výbavu a přesvědčte se, co potřebujete. Přemýšlejte, co by vám bylo losi pomohlo nejvíce, a rozhodněte se pro to roku letošního. Je velmi mnoho bodů kterých dlužno dbáti při výběru sklizecího stroje. Všechny musíte bedlivě uvážiti. Vy nestojíte pouze u výkonnost, spolehlivost a trvanlivost, ale vy chcete stroj, jenž by vyhovoval všem vašim zvláštním požadavkům.

Jednotlivé všem tomu budete pak míti, získáte-li pro svůj výběr dosti času. Pečně měli byste investovati o tom vyhledati si potvrdí dobrých a pověstných strojů, ze kterých byste si mohli vybrati. Proto měli byste nejdříve navštíviti International obchodníka. Pode jmény

Champion McCormick Osborne
Deering Milwaukee Plano

naleznete stroje, jež vyhoví vašim požadavkům.

Tisíce farmářů, zkušených to obchodníků, se tkali se s témiž problémy jako vy a snadno je rozluštili jedním z těchto strojů. Nekoupili si Champion, Deering, McCormick, Milwaukee, Osborne anebo Plano, protože by byli snad pro ně zaujati, ale protože byli přesvědčeni, že jsou to nejlepší stroje mezi sklizecími, poněvadž vyhovují všem požadavkům a poněvadž přinášejí nejvíce peněz z uloženého do nich vkladu.

První příčinou toho je, že stroje ty zhotoveny jsou správně a že se nešetří penězi na jejich stálé zdokonalování. Každoročně množství odborníků věnuje největší pozornost tomu, nedaloli by se na strojích něco zdokonaliti, tak aby výkonnost jejich byla stále lepší a lepší. Výroba těchto vynikajících strojů v jedné továrně znamená pro vás mnoho již proto, že — dovoluje výrobci kontrolu dolů, slévárem, pil a j., tak aby byl dokonale přesvědčen o nejlepší jakosti surového materiálu a týž aby koupil co nejlevněji. — Soustřeďuje veškeru snahu po jakémkoli zdokonalení a zaměstnání jen nejlepších a nejschopnějších dělníků, jakož i zařízení na základě nejlepších a nejdokonalejších strojů. Značí zdokonalovanou jakost a snížení výloh.

Kdyby bylo možno zhotovovati jiné lepší stroje než oněch šest už jmenovaných za jiných podmínek, pak cena jejich byla by tak vysokou, že by bylo nemožno je prodávati.

V době sklizně nesmíte si zahrávati s pokusy. Snadná, rychlá a nepřerušitá práce je vám nezbytnou. Každý ze jmenovaných šesti strojů je vyzkoušen na všechny možné způsoby samotnou sklizní.

Pokud si vás na kterýkoli z jmenovaných strojů nějaká součástka, jak se dá tato ihned nahraditi novou od nejbližšího International obchodníka. Tento každý má na skladě takové součástky, které se přesně na ten který stroj hodí. To již je pro vás velikou výhodou, poněvadž v době sklizně nemáte času čekati ani na náhradě dotyčné součástky. Jakmile stojí jednou k žatvě dozraje, musí býti žato. Pojistěte si proto úplnou svoji úrodu. Vyberte si stroj, který vyhovuje vašim požadavkům. Neznáte-li žádného International obchodníka, dopište nám a my vám povíme o tom, který je vám nejblíže. International obchodníci prodávají také 7 druhů nejspolehlivějších vazacích provázků. Champion, Deering, McCormick, Milwaukee, Osborne, Plano a International a sisal nebo Standard Sisal nebo Manila anebo Pure Manila.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF AMERICA Chicago U S A
(Incorporated)

THE I·H·C LINE

— Český zvěrolékař Fr. Koubenec z Chicaga stal se v minulých dnech obětí lehkomyslnosti a nedbalosti v okresní tamní nemocnici. Tam byla na něm provedena nutná operace a ani lékař ani ošetřovatelka ránu po celý týden nepřevázala. Tak došlo u nemocného k otravě krve, které Koubenec taky za hrozných bolestí podlehl.

— Nic tak nepřispěje k ozdobě vašeho domova jako pěkný obraz. Máme jich hojný výběr. — Různé krajinomalby, světské obrazy, jakož i obrazy svatých. Píšte na Pokrok Západu, 1417—1419 So. 13th Str., Omaha, Neb. tf

Máme.. 18224 telefonů
v Omaze
a South Omaze
Zavolejte: Douglas 2, Contract Dept
a objednejte si jeden pro
svůj domov.
NEBRASKA TELEPHONE CO

Karel J. Kněžáček,
vlastní hojně zásobený
GROCERNÍ OBCHOD
v č. 1401, roh 14. a William.
V obchodě tomto naleznete úplný výběr všeho zboží grocerního. Váha dobrá, ceny mírné a co hlavního u Kněžáčků nehleli se na nějaký ten přívažek. Navštivte jej jednou a jistě že podruhé přijdete zase. Zboží na požádání se též dováží. Za vzornou obsluhu ručí 33-3
KAREL J. KNĚŽÁČEK.

FEUILLETON

ZA BOHUMILEM LUDVÍKEM.

II.—Jeden z nejslavnějších pohřbů, jaký vůbec kdy konal se v české Omaze, odbýval se v pátek odpoledne. Pohřeb prostičkého českého herce—umělce Bohumila Ludvíka. Imposantnost, s jakou byl vystrojen, byla tím dojímavější, že zesnulý byl chuděký a že po sobě nezanechal ani tolik, za kolik bylo by se dalo pro pohřeb pořiditi nejnutnější. Kroužek nejbližších přátel jeho, sotva že se rozlétla zpráva o jeho náhlé smrti, tonul v obavách, co asi stane se s jeho mrtvolou. Přihlásí se někdo o ni?

Měl Ludvík v posledních létech svého života velmi málo přátel. Kritiků života jeho bylo dosti. Málo však bylo těch, kteří kritisovali jeho působení a jeho význam v prvotním jeho povolání a jeho tužby a snahy, které divokým proudem hnaly se širokým řečištěm jeho duše, až pak narazily o jez neutěšených poměrů české Ameriky, o který se třístily a rozbíjely jedna za druhou, až konečně ze všech jich nezbylo mu nic jiného, než trocha bolesti a hořkosti, která se pozvolna hromadila kolem srdce jeho, na tomto se usazovala a přivodila sklerosu, která tlukot jeho ve chvíli, kdy ani on sám to neočekával, navždy zastavila . . .

Proto není divu, že přátelé po smrti jeho tonuli o něho v obavách. Kornmer dal mrtvolu jeho odvézti do okresní mrtvice. Přihlásí se o ni někdo?

Nebude poslána do některé kolleje k studijním účelům na kamenný stůl, na kterém pod ostrými nožíky mediků za doprovodu lhostejného rozhovoru anebo dokonce nemístných i vtipů bude rozkouskována a demonstrována. Možno, že věda objeví v těle jeho nějakou zajímavou abnormalitu a pak pak abnormalita ta bude pěkně připravena, vhozena do lahve, naplněné "špiritusem," lahev se uzavře pergamenovým papírem a abnormalita vystaví se ve vitrině anatomicko-pathologického kabinetu jako dokument zajímavého úkazu tělesného ústrojí pro poučení vědy chtivých. A to že by měl býti konec, jehož se byl Ludvík zde v Americe dočekal? Pro ten sem zajel? Ničeho jiného, ničeho lepšího nemohlo a nemělo se mu dostati!

Ty a podobné myšlénky vířily hlavami několika jednotlivců, kteří na smrti chudičkého českého umělce jevili účast největší.

Jak však byli tomu rádi, když hned druhého dne shledali, že všechny obavy jejich byly zbytečné. Tyto se rozptýlily a učinily místo studu, jenž se jim stal trestem za to, že neměli ani v tomto případu tolik důvěry v ten dobrý, srdečný, bodrý, uznalý a čistě polidsku cítící českoamerický lid, aby předem byli přesvědčeni o tom, že lid nedá Bohumilu Ludvíkovi odejíti jako zcela osamocenému, opuštěnému žebráckovi, ale že pro umění jeho a pro význam, jaký měl kdysi v životě českého herectva,—byl jednim ze současníků hereckého života z dob společnosti Prokopovy, Kramoslovy, Štanderovy, Peškově a Švandy ze Semína a jako jeden ze starých českých herců stál přímo u kolébky Ústřední Jednoty Českého Herectva —, z vděčnosti a úcty sám se oň postará ve chvíli pro něho nejkrásnější, ve chvíli konečného pokoje a klidu.

Lid náš, připomenuv si vše to a řídě se tím latinským "De mortuis nil nisi bene", rázem zapomněl na temnější stránky a slabé chvíle zesnulého, neviděl v něm už člověka, ale jenom umělce a proto z vědomí jistého dluhu a jisté povinnosti o Ludvíka vděčností postaral se sám.

Ihned po smrti jeho daly se natisknouti malé letáčky, oznamující den a hodinu pohřbu, utvořil se široký výbor občanastva ve velké na rychlo svolané schůzi, vedle toho sešly se ve všech slních našich české spolky, ku kteréžto schůzi podnět daly naše sbory ochotnické a pěvecké, a usnesly se na vypravení důstojného pohřbu českého umělce. Poněvadž zástupci všech tří slní trvali na tom, aby se pohřeb konal ze slné jejich, výbor, chtě se vyhnouti různým nepříjemnostem, rozhodl, aby se pohřeb konal z pohrobnické slně Jandovy. Spolky s tím souhlasily a po vzájemné dohodě usnesly se na korporativním účastenství se smutečně zastřenými prapory. Sbory vzdělavací ochotně se nabídly delegacemi ke konání čestné noční stráže u rakve v pohrobnickém závodě a spolu vzaly na sebe za všeobecného, dojemně pěkného souhlasu krytí všech pohřebních výloh. Druhého dne přišla skoro celá divadelní společnost Ludvíkova z Chicaga, jež z úcty k zesnulému, jako jednomu z původních členů, chtěla pohřeb vypraviti sama. Vzhledem však, že české spolky, representující náš dobrý lid, trvají na svém usnesení, úmyslu svého se vzdala a s radostí a vděčností přijala rozhodnutí spolků, které vzdaly tím hold památce zesnulého českého herce —umělce. Zásluhou několika jednotlivců dostala se zpráva o úmrtí Ludvíkově do anglických denníků, jež při té příležitosti přinesly zajímavé články o českém herectvu a dramatické literatuře, Č. A. T. K. zaslala do Prahy Ústřední Jednotě Českého Herectva soustrastný kabelogram a omažské sdružené sbory pěvecké s dojemnou pietou nastudovaly Vašákovy a Horákovy smuteční sbory. V pátek, už kolem poledne, počaly se do slné pohrobnického závodu Jandova hrnouti nepřehledné davy bodrého českého lidu, který, nedbaje nepohody, jež tou dobou právě řádila, šel se naposledy rozloučiti s českým umělcem, který mu za dob činnosti svojí připravil tolik krásných chvil a okamžiků. Mezi proudy těmi pak pochodovaly jednotlivé sbory, které se před slní shromáždily v šiku nedozírné délky. O 2. hodině, kdy přikročeno k obřadům, byla prostranná slá i s galerií přeplněna. Poněvadž pak z této bylo slyšeti podezřelý praskot, uniformovaná policie a rozkazu seržantova pro bezpečí dole stojícího lidu galerii částečně vyklidila a síň uzavřela, takže celé zástupy lidu byly nuceny státi na ulici a v dešti vyčkati chvíle, až se hne průvod ku předu. Čekaly však trpělivě . . . Mezitím v síni nad rakví, kolem které stála čestná stráž ochotníků s nad kterou kupila se spousta nádherných věnců, jež darovány byly nejenom lidem místním, ale i Ludvíkovou společností a skoro všemi ochotnickými sbory všech česko-amerických osad, ve kterých zesnulý v době své činnosti vystoupil, smuteční řeč po uchvatně zapěném pohřebním sboru pronesl nejstarší člen Ludvíkovy společnosti. Týž děkoval v ní za tu neskonale dojemnou úctu, jakou český lid u příležitosti tak smutné projevil vůči českému umění a jeho harcovníku, kterému dostalo se tak nejkrásnější a největší odměny za jeho vystoupení a práci, když byla před ním opona zapadla naposledy. Poukázav pak na to, že právě tento projev může nám býti zárukou lepšího a utěšenějšího života českého v dohledné budoucnosti, která s českým uměním sroste, by pro ně lid cítil zájem a nadšení největší a jim pouze aby kráčel po cestách mrt nejkrásnějších, rozloučil se se zesnulým jako s dobrým, drahým a nezapomenutelným kollegou. Po té hudební kvartetto nadmíru dojemným způsobem schválo Chopinův "Smuteční pochod", načež slova ujali se předsedové spolků vzdělavacích jeden po druhém. Po zapění smutečního sboru došlo ku zvláště dojemnému aktu, když v popředí vystoupil stařičký americký herec Mr. Tristium a z pozornosti a piety pronesl nad rakví svého českého kollegy slova rozloučení. Ani jediné oko nezůstalo při tom nezaroseno. Konečně za dojemné kytary "Kde domov můj!", kterou schválo zase zmíněné již kvartetto, byla rakev snesena ochotníky do pohřebního vozu a nastoupen impozantní průvod až na 24. a Leavenworth ul., kde se spolky rozestoupily ve špalír, jímž projel vůz s rakví a celou nepřehlednou řadou povozů a automobilů se smutečními hosty. Na česko-národním hřbitově, kde byl Bohumil Ludvík uložen k věčnému odpočinku, promluvil ještě Mr. Horror, který ve smyslu řeči svého kollegy Tristia projevil uznání a svou radost nad tím, jak si český lid dovede vedle svých zasloužilých politiků, novinářů, učitelů a spisovatelů vážiti i herce—umělce, pro kterého, třeba neměl takového významu pro zdejší poměry a náš život, jakého dosáhli předešlí, přece jen vždy pociťoval úctu a vážnost jeho — uměním. Pak dopadala na víko rakve hrouda za hroudou a poslední akt životní tragedie, ve kterém zesnulý hrál úlohu největší, byl dohrán . . . Sama chloba, jakoby byla jí dojata, ronila bohatě svoje slzy, svlažujíc jimi půdu, do níž byl Ludvík uložen. Snad proto, by mu byla lehkou, hojně lehkou — — —

* * *

Srdce moje popadá křečovitá lítost a bolest, vzpomenu-li si na pohřeb Tvůj, dobrý můj příteli! Jako psance nechali Tě i v chvíli poslední a mimo nejužší kroužek nikdo nepřišel podívat se na Tvou tvář, kterou nesčetnými vráskami rozryla nemoc, již jsi v bídě, chudobě a opuštěnosti konečně podlehl. Poslední dobu chud jsi žil a chud a opuštěn jsi zemřel. Při tom však vždy jsi zůstal velikým. Svým uměním, které v duši své uchoval jsi si stejně jako hrdost, která bránila Ti obtěžovati koho i ve chvíli, kdy Ti bylo nejhůře. Sám, pokud jsi mohl, dal jsi české veřejnosti nejlepší, co jsi měl. Veřejnost pak se s Tebou za pohavení, které jsi jí poskytl svým celým životem, vyrovnala královsky. Dala Ti $58.15 posledním benefitem. — Jak bolestný a ubohý život většiny českých umělců . . .